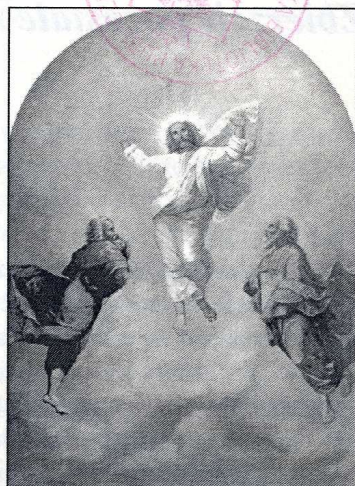

Góra Przemienienia

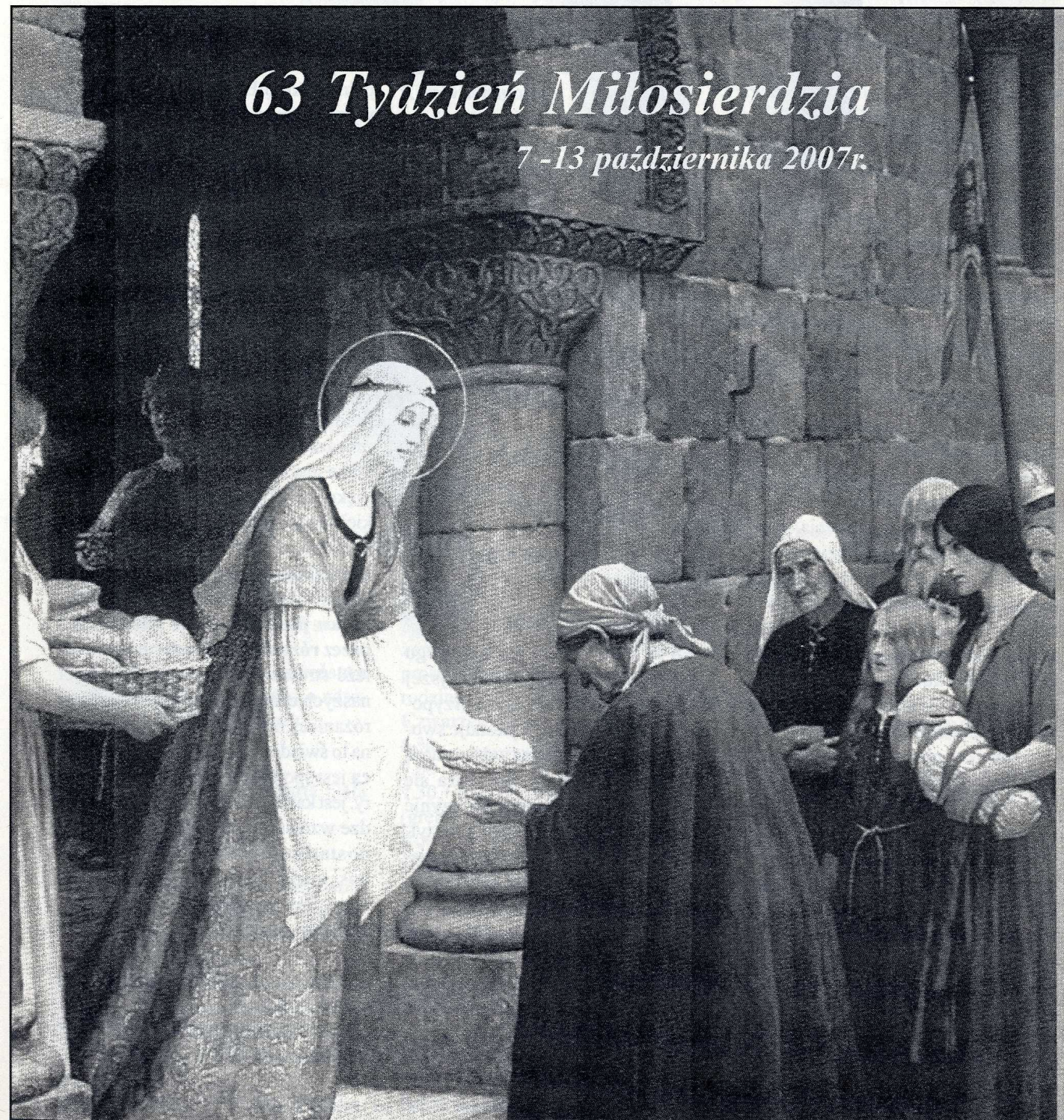
Tygodnik parafii Przemienienia Pańskiego w Sanoku

Góra Przemienienia nr 40 (218) 07 października 2007r.

63 Tydzień Miłosierdzia

7-13 października 2007r.

Wiara karmiona modlitwą

Czym jest **wiara**? Czy można ją zdefiniować, zmierzyć, zbadać? Po czym rozpoznać, że człowiek ma głęboką wiarę, a inny jej nie posiada? To trudne pytania i problemy. Wiara jest rzeczywistością niematerialną, duchową, niemierzalną technicznymi przyrządami. A jednak **można poznać**, czy człowiek posiada wiarę, czy też nie. Przede wszystkim jednak każdy z nas sam powinien pytać siebie o stan swej wiary i poprzez pracę duchową ciągle ją udoskonalać.

Apostołowie w zeknieniu z potęgą wiary Chrystusa dostrzegli własną małość (dzisiejsza Ewangelia – Łk 17,5-10). I dlatego proszą: „**Panie, przymnóż nam wiary!**” (Łk 17,5) Jezus nie obiecuje im w tym momencie, że umocni ich wiarę, ale wskazuje na jej moc i potęgę. Słowa o drzewie, które można przesadzić siłą wiary (por. Łk 17,6) są przenośnią, i ukazują, że dla człowieka, który wierzy nie ma rzeczy niemożliwych. Ponieważ jednak wiara jest rzeczywistością duchową, można dzięki niej **dokonywać rzeczy niezwykłych** przede wszystkim w **dziedzinie duchowej**. Dzięki potędze wiary można kruszyć zatwardziałe serca, wypraszać u Boga cuda, znosić straszliwe cierpienia, nie poddawać się w czasie pogardy. Tak czynili święci, którzy dzięki **mocy wiary** byli gotowi oddawać życie za Chrystusa.

Jezus nie mówi, że natychmiast udzieli wiary apostołom; być może dlatego, że wiary nikt nie może dać. Bóg nie skąpi nikomu dóbr duchowych i każdemu daje tyle, ile ten jest w stanie przyjąć. O wiarę człowiek **sam**

musi prosić i błagać, o nią się starać, o nią walczyć. Nieraz okoliczności sprawiają, że łatwiej jest mieć wiarę; np. dobre wychowanie religijne w rodzinie pełnej miłości. Ale każdy musi tę wiarę osobiście pielęgnować, rozwijać, pogłębiać; musi o nią się modlić i z trudem ją zdobywać.

Prawdziwa wiara nie polega na oczekiwaniu na pochwały i nagrodę od Boga już tu na

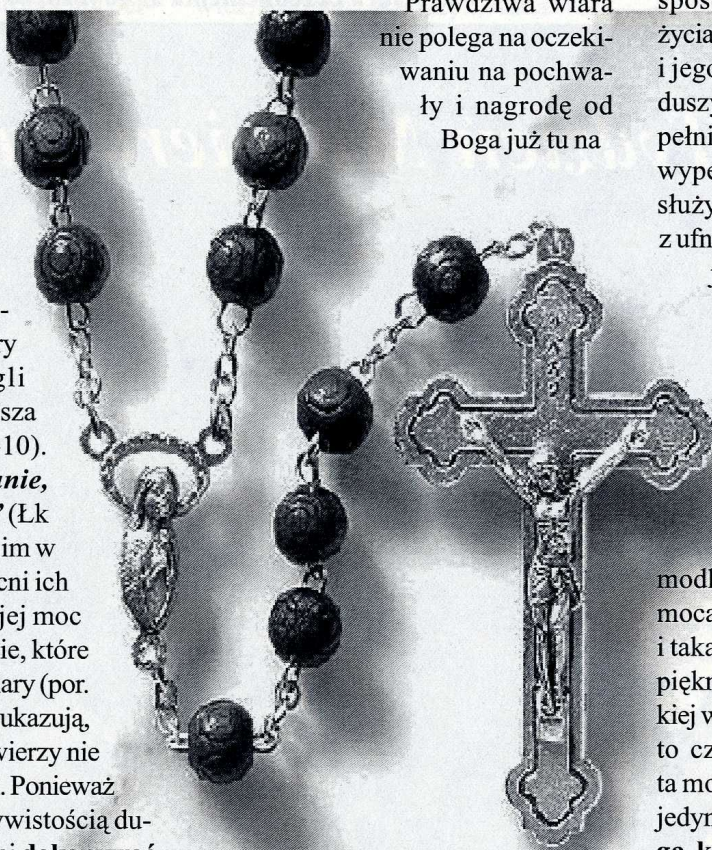
wionego na początku: Po czym poznać człowieka wiary? Na pewno nie po wyglądzie, nie po wzroście i kolorze skóry, nie po ubraniu. Człowieka wiary można poznać przebywając dłużej w jego obecności. „**Po owocach ich poznacie**” (por. Mt 12,33) - mówi Pan Jezus. Te owoce to dobre uczynki, to sposób postępowania, to filozofia życia. **Człowiek wierzący zaufa Panu** i jego głównym celem jest zbawienie duszy. Ten, który wierzy, pragnie wypełniać wolę Boga. Stara się dobrze wypełniać swoje powołanie, stara się służyć innym, a także przyjmować z ufnością wolę Bożą. Człowiek wiary jest także **mężem modlitwy** – bez ciągłego kontaktu z Bogiem człowiek nie ma sił, aby iść trudną drogą nieustannej wierności Bogu.

Rozpoczął się **październik – miesiąc różańca**, który przypomina nam o nieustannej modlitwie. Aby wierzyć trzeba się modlić i odwrotnie: kto się modli jest mocarzem wiary. Taka jest zależność i taka jest rzeczywistość. Prawdziwa, piękna modlitwa jest skutkiem głębokiej wiary, a jeśli ktoś modli się, a mimo to czyni wielkie zło, to znaczy, że ta modlitwa nie była prawdziwa, była jedynie ułudą i szukaniem siebie. **Droga ku pięknej wierze wiedzie też przez różaniec**, w którym można znaleźć streszczenie Ewangelii. Święci naszych czasów jakże często kochali różaniec; nie bądźmy więc obojętni na to świadectwo. **Rozważanie różańca** jest sposobem na umocnienie wiary, jest karmieniem naszej duszy w drodze wzrastania w wierze. Niech taka postawa rozmodlenia prowadzi nas przez życie ku pogłębianiu wiary i ku wzrastaniu w pełni Chrystusowej mądrości.

ziemi za każdy dobry czyn. Dlatego Jezus w drugiej części dzisiejszej Ewangelii wypowiada słowa przypowieści o słudze, który wykonuje swoje zadania nie czekając na wdzięczność (Łk 17,7-10). Każdy, kto stara się o wiarę powinien wszystko czynić z miłości do Boga i bliźniego, a nie tylko czekać na pochwały. Jeżeli spodziewa się natychmiastowej nagrody to jego wiara jest ułudą i namiastką, jest jedynie interesownym wypełnianiem „pańszczyzny”.

Wróć jeszcze do pytania posta-

Ks. Tomasz Grzywina

W N U M E R Z E	Ogłoszenia i intencje.....	3	Migawki z Pielgrzymki do Częstochowy.....	16
	List do wiernych.....	4	Anioł Stróż.....	18
	Święci chodzili po górach.....	5	Współcześni wandale.....	19
	Migawki z Pilgrzymki Śladami św. Franciszka.....	8	Młodzi R.M. na Jasnej Górze.....	20

27 Niedziela zwykła – 07.10.2007.

Ogłoszenia duszpasterskie.

1. Nabożeństwo różańcowe połączone ze zmianą tajemnic różańcowych, na które wszystkich serdecznie zapraszamy, odprawimy o godzinie 17:00. Zapraszamy do liczniejszego udziału w nabożeństwach różańcowych, które codziennie odprawiamy o godzinie 17:30.

2. Od dziś rozpoczyna się 63 Tydzień Miłosierdzia pod hasłem „Wszyscy jesteśmy powołani do miłosierdzia”. W naszej parafii tradycyjnie zbieramy datki w postaci odzieży, obuwi na rzecz potrzebujących. Prosimy, aby dary składać przy ołtarzu Najświętszego Serca Pana Jezusa. Będą one przekazane Towarzystwu Św. Brata Alberta oraz potrzebującym z naszej parafii. Z racji Tygodnia Miłosierdzia **posłuchajmy komunikatu naszego Księdza Arcybiskupa**. Jest także wydrukowany w gazecie parafialnej.

3. W przyszłą niedzielę, **14 października, rozpoczniemy VII Dzień Papięski** przeżywamy pod hasłem:

„Jan Paweł II – obrońca godności człowieka”. W tym dniu będziemy zbierać do puszek ofiary tak z okazji Tygodnia Miłosierdzia jak i Dnia Papięskiego. Będzie to jedna ofiara na dwa cele. Motyw wspierania potrzebujących tłumaczy Ksiądz Arcybiskup w swoim komunikacie.

4. Także w przyszłą niedzielę **młodzież naszej Archidiecezji pielgrzymuje do Bazyliki Archikatedralnej** na spotkanie rozpoczynające nowy rok pracy formacyjnej w ruchach, stowarzyszeniach i wspólnotach modlitewnych. Młodzież naszej parafii prosimy o zgłaszanie się do Księży Wikariuszy.

5. **W najbliższy wtorek, o godzinie 8:30**, w naszym kościele zostanie odprawiona Msza święta przed Sesją Rady Miasta, na której poruszona będzie kwestia **ogłoszenia św. Zygmunta Gorazdowskiego, kapłana, Patronem Sanoka**. Nasze Miasto w swojej bogatej historii ma wielu wybitnych ludzi. Trzeba jednak przyznać,

że **najwybitniejszym jest św. Zygmunt Gorazdowski**, bo jego imię znane jest w całym świecie chrześcijańskim, bo zostało wpisane do katalogu świętych i w każdym zakątku świata w jego wspomnienie może być sprawowana Msza święta. Zapraszamy wszystkich parafian na tę niepowtarzalną okazję, szczególnie teraz, kiedy przeżywamy Tydzień Miłosierdzia, a św. Zygmunt był wielkim dobroczyńcą i jałmużnikiem. On winien być chlubą naszego Miasta i zobowiązaniem do naśladowania go. Przyjdźmy!

6. **W piątek, 12 października, o godzinie 9:30**, odprawimy Mszę świętą z okazji **inauguracji nowego roku akademickiego w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej**. Zapraszamy wszystkich studentów, pracowników nauki i administracji, aby upraszać Boże błogosławieństwo. Umiejmy docenić to, że w naszym mieście jest wyższa uczelnia, że tylu młodych ludzi może tu studiować, przygotowywać się do pracy przez podnoszenie swoich kwalifikacji.

Intencje w tygodniu 8 – 14.10.2007 r.

Poniedziałek, 8.10

6.30
7.00 + Adam i Lidia Tomasiak
7.30 + Adam (greg.)
8.00
18.00 1. + Edward, Wanda, Marta Guła (greg.)
2. + Stefania, Stanisław, Józef, siostra Henryka, Agata
3. dziękczynna za 30 lat małżeństwa Janiny i Stanisława z prośbą o zdrowie i błogosławieństwo Boże

Wtorek, 9.10

6.30
7.00 + Edward, Wanda, Marta Guła (greg.)
7.30 + Adam (greg.)
8.00
8.30 Msza św. przed sesją Rady Miasta w sprawie ogłoszenia św. Zygmunta Gorazdowskiego Patronem Sanoka
18.00 1. + Maria i Michał Jadczyzyn
2. dziękczynna za 10 lat małżeństwa Katarzyny i Artura Rogoz z prośbą o zdrowie i błogosławieństwo Boże
3. + Stanisław Borczyk od sąsiadów

Środa, 10.10

6.30 + Edward, Wanda, Marta Guła

7.00 + Zbigniew Polit; + Marianna, Józef, Szymon Adamczak
7.30
8.00
18.00 + Adam (greg.)
2. + Jan Anton 10 r. śm. od żony i dzieci
3. dziękczynna za 20 lat pożycia małżeńskiego Lucyny i Grzegorza z prośbą o dalsze błogosławieństwo dla rodziny

Czwartek, 11.10

6.30
7.00
7.30 + Edward, Wanda, Marta Guła (greg.)
8.00
18.00 1. + Adam (greg.)
2. + Maria Paterek
3. o błogosławieństwo Boże dla Ojczyzny i dla dzieła Radia Maryja

Piątek, 12.10

6.30
7.00
7.30 o zdrowie i błogosławieństwo Boże z okazji 14 rocznicy ślubu Jana i Lucyny
8.00 + Krystyna, Tadeusz Grzęba.

9.30 Msza św. – inauguracja nowego Roku Akademickiego
18.00 1. + Adam (greg.)
2. + Edward, Wanda, Marta Guła (greg.)
3. + Stanisław Sieńczak, + Regina

Sobota, 13.10

6.30 + Kazimiera Olszewska 11 r. śm., + Dominik, + Janusz
7.00 + Edward, Wanda, Marta Guła (greg.)
7.30 + Adam (greg.)
8.00 o pomyślną operację dla Wojciecha Zimowskiego.
18.00 o tryumf Niepokalanego Serca Maryi w rodzinach od Róży pw. Matki Bożej Fatimskiej

Niedziela, 14.10

6.30 za parafian
8.00 + Michał, Katarzyna i wszystkie dusze za, które się nikt nie modli.
9.30 + Jan, Maria, Władysław, Paulina, Maria
11.00 + Jerzy Łożański
12.30 + Adam (greg.)
16.00 + Edward, Wanda, Marta Guła (greg.)
17.00 nabożeństwo różańcowe
18.00 + Maria, Kazimierz, Wasyl

METROPOLITA PRZEMYSKI
 Arcybiskup Józef Michalik
 Plac Katedralny 4
 tel. (0-16) 678 74 60; fax. (0-16) 678 26 74
 PL 37-700 PRZEMYSŁ

Przemyśl, 22 września 2007 r.

L. dz. 2469/021/2003

Drodzy Diecezjanie,

Wszyscy jesteśmy powołani do miłosierdzia – to hasło tegorocznego, 63-go TYGODNIA MIŁOSIERDZIA, który przeżywać będziemy od 7-13 października 2007. Do takiego wyboru hasła zainspirował Komisję Charytatywną temat bieżącego roku duszpasterskiego: *Przypatrzmy się powołaniu naszemu*.

Tydzień Miłosierdzia ma na celu ożywienie naszej wrażliwości na potrzeby drugiego człowieka. Przypomnienie, że *wszyscy jesteśmy powołani do postugi miłosierdzia chrześcijańskiego* pozwoli nam zrobić rachunek sumienia z dotychczasowej realizacji pełnienia miłosierdzia, co może przyczynić się do wewnętrznej przemiany i jeszcze większego zaangażowania w pomoc ludziom potrzebującym. Bierzmy też chętnie udział w specjalnych nabożeństwach Tygodnia Miłosierdzia, a zwłaszcza w codziennej Mszy świętej.

Niech nadchodzący Tydzień uwrażliwi nas na potrzeby biednych, chorych i niepełnosprawnych i stanie się zachętą do czynienia miłosierdzia wszystkim potrzebującym. CARITAS Przemyska, podobnie jak w latach poprzednich, na zakończenie Tygodnia organizuje zbiórkę do puszek na pomoc potrzebującym.

Jednocześnie, w niedzielę 14 października 2007 roku, przypada VII DZIEŃ PAPIESKI, przeżywany pod hasłem: *Jan Paweł II – obrońca godności człowieka*. Niech dzień ten będzie okazją do wzmożonej modlitwy o rychłą beatyfikację Sługi Bożego Jana Pawła II oraz w intencjach obecnego papieża Benedykta XVI.

Również przy okazji tego dnia zbiera się datki do puszek na fundusz stypendialny FUNDACJI «DZIEŁO NOWEGO TYSIĄCLECIA», z którego korzysta w Polsce już ponad tysiąc młodzieży.

Biorąc pod uwagę znaczenie obydwu programów pomocy potrzebującym, zachęcam wszystkich diecezjan do szczególnej zyczliwości, aby przez modlitwę, pomoc w najbliższym otoczeniu oraz przez złożoną ofiarę włączyli się w powyższe dzieła i aby to umożliwić w niedzielę 14 października br., **zarządzam niniejszym zbiórkę ofiar do puszek łącznie na obydwa cele**. Zebrane pieniądze należy przekazać do kasy kurii lub wpłacić na podane niżej konto. Zgromadzona kwota zostanie podzielona i przekazane dla CARITAS oraz na stypendia w/w Fundacji.

Wszystkich otwierających swoje serce na potrzeby najuboższych, chorych, niepełnosprawnych oraz ubogą młodzież polecam Bożej opiece i błogosławieństwu

Józef Michalik
 ARCYBISKUP METROPOLITA PRZEMYSKI

6. Święci chodzili po górach

(C.d. z poprzedniego numeru)

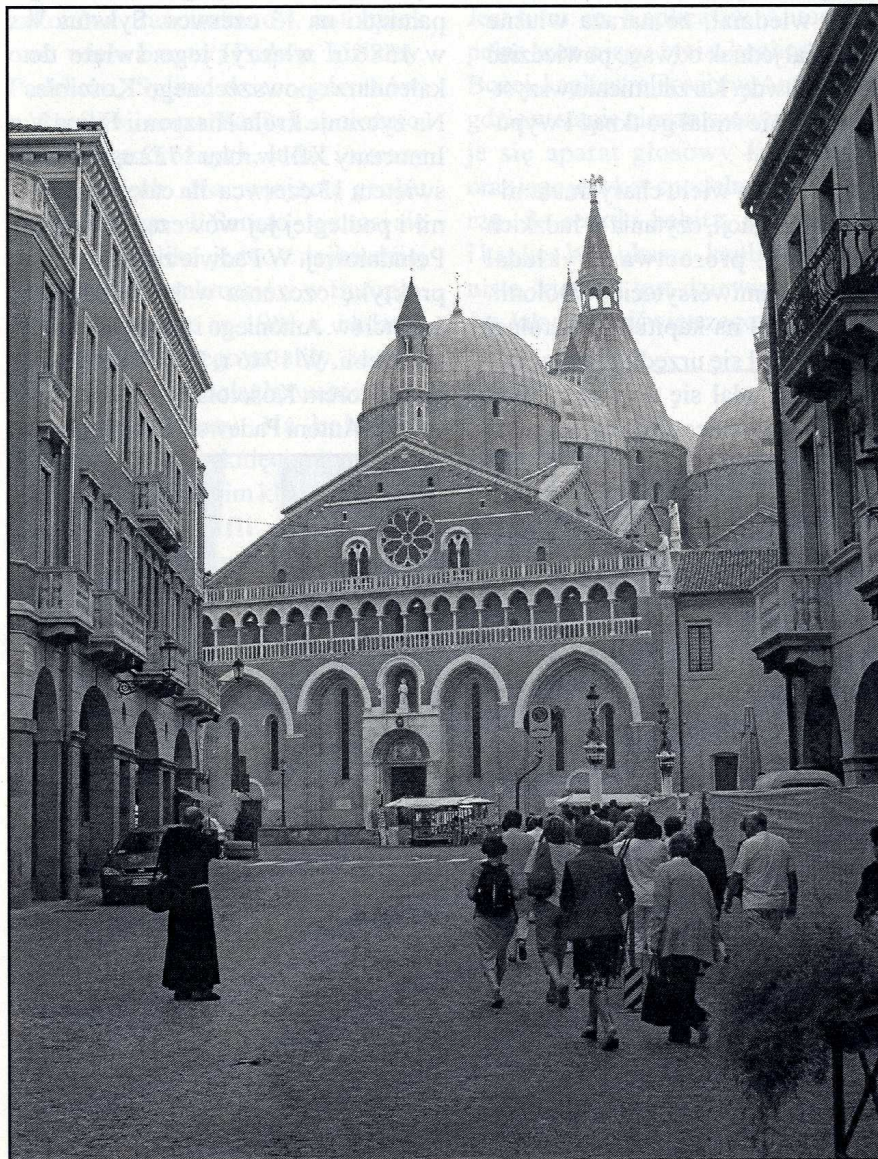
U ZNAKOMITEGO KAZNODZIEI W PADWIE

Ostatnim etapem naszego pielgrzymowania po ziemi włoskiej był krótki pobyt w Padwie, u św. Antoniego, u znakomitego, niezwykłego kaznodziei, który swoim słowem namaszczonego Duchem Świętym porwał ogromne rzesze wiernych. Pora przybliżyć jego osobę na podstawie strony internetowej.

Ferdynand Bulonne urodził się w Lizbonie w 1195 r. Pomiedzy 15, a 20 rokiem życia wstąpił do Kanoników Regularnych Św. Augustyna, którzy mieli swój klasztor na przedmieściu Lizbony. Tam był dwa lata, po czym przeniósł się do klasztoru

Przy fontannie w Padwie

Bazylika św. Antoniego

w Coimbrze, które to miasto, obok Lizbony, było drugim ośrodkiem życia religijnego i kulturalnego kraju. Tam zdobył gruntowne wykształcenie teologiczne i w roku 1219 otrzymał święcenia kapłańskie.

W rok potem Ferdynand był świadkiem pogrzebu pięciu franciszkanów zamordowanych przez mahometan w Maroku. Z tej okazji po raz pierwszy usłyszał o duchowych synach św. Franciszka z Asyżu i natychmiast wstąpił do nich w Olivanez, gdzie osiedlili się przy kościółku św. Antoniego Pustelnika. Z tej okazji Ferdynand zmienił swoje imię na Antoni. Zapalony duchem męczeńskiej ofiary, postanowił udać się do Afryki, by w Maroku oddać swoje życie dla Chrystusa. Jednak plany Boże były inne. Antoni zachorował śmiertelnie i musiał wracać do ojczyzny. Jednakże na Morzu Śródziemnym zastała go burza i zapędziła jego statek na Sycylię. Właśnie w roku 1221 odbywała się w Asyżu kapituła generalna nowego zakonu. Antoni udał się tam i spotkał się ze św. Franciszkiem (+ 1226). Po skończonej kapitule oddał się pod władzę brata Gracjana, prowincjała Emilii i Romarii, który mu wyznaczył erem w Montepaolo w pobliżu Forli. Czas wykorzystał na pogłębienie w sobie życia wewnętrznego i dla swoich studiów. Ze szczególnym zamiłowaniem

Przed Bazyliką św. Antoniego

niem zagłębiał się w Pismo święte. Równocześnie udzielał pomocy duszpasterskiej i kaznodziejskiej. Sława jego kazań dotarła niebawem do brata Eliasza, następcy św. Franciszka. Ten ustanowił go generalnym kaznodzieją zakonu.

Odtąd Antoni przemierzał miasta i wioski, nawołując do poprawy życia i pokuty. Dar wymowy, jego niezwykle obrazowy i plastyczny język, postawa ascetyczna, żar i towarzyszące mu cuda gromadziły przy nim tak wielkie tłumy, że musiał głośić kazania na placach, gdyż żaden kościół nie mógł pomieścić słuchaczy. W latach 1225-1227 udał się z kazania do południowej Francji, gdzie z całą mocą zwalczał szerzącą się tam herezję katarów (albigensów). Kiedy powrócił do Italii, na kapitule generalnej został wybrany ministrem (provincjałem) Emilii i Mediolanu. W tym czasie napisał *Kazania niedzielne*. W roku 1228 udał się do Rzymu, by załatwić pilne sprawy swojej prowincji. Z tej okazji papież Grzegorz IX zaprosił go z okolicznościowym kazaniem. Wywarło ono na papieżu tak silne wrażenie, że nazwał Antoniego „Arką Testamentu”. Papież polecił mu wówczas, by wygłaszał kazania do tłumów pielgrzymów, którzy przybywali do Rzymu. Na prośbę kardynała Ostii Antoni napisał *Kazania na święta*. Wygłosił tam także kazania wielkopostne.

Po powrocie do swojej prowincji udał się do Werony, gdzie władcą był znany z okrucieństw i tyranii

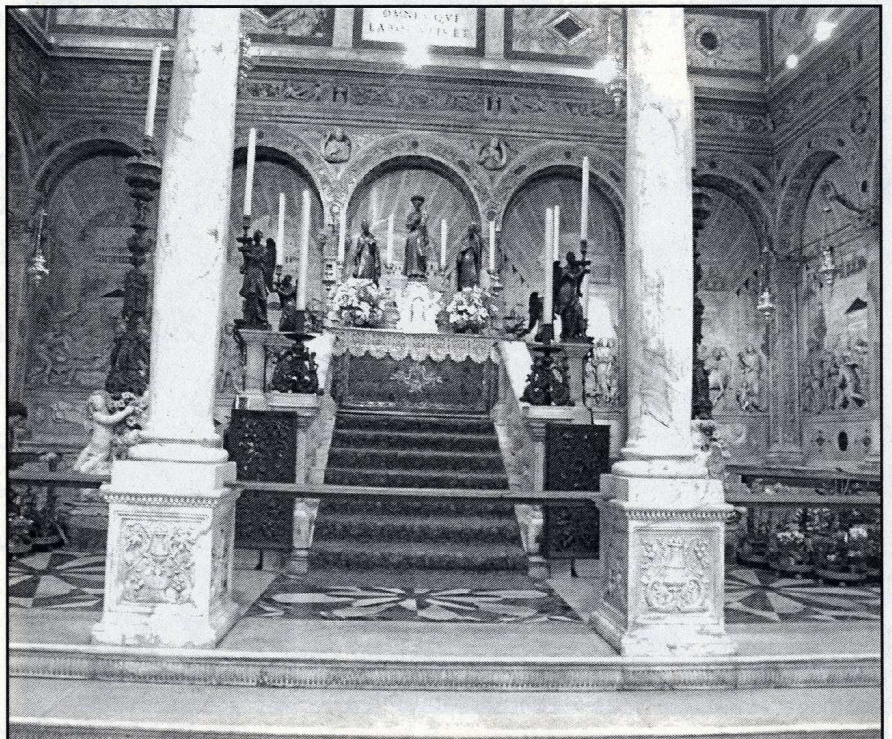
ksiązę Ezelin III. Był on zwolennikiem cesarza i w sposób szczególnie okrutny mścił się na zwolennikach papieża. Do niego wtedy należała także Padwa. Antoni wiedział, że naraża własne życie, miał jednak odwagę powiedzieć władcy prawdę. Ku zdumieniu wszystkich tyran nie śmiał go tknąć i wypuścił go cało.

Obdarzony wielu charyzmatami - miał dar bilokacji, czytania w ludzkich sumieniach, prorocstwa. Wykładał filozofię na uniwersytecie w Bolonii. W roku 1230 na kapitule generalnej Antoni zrzekł się urzędu prowincjała (ministra) i udał się do Padwy. Był zupełnie wycieńczony, zachorował

na wodną puchlinę. Opadając z sił, zatrzymał się w klasztorze w Arcella, gdzie przy śpiewie *O gloriosa Virginum* wieczorem w piątek, 13 czerwca 1231 roku, oddał Bogu ducha mając zaledwie 36 lat.

Jego pogrzeb był wielką manifestacją. Pochowano go w Padwie w kościółku Matki Bożej. W niecały rok później, 30 maja 1232 roku, papież Grzegorz IX zaliczył go w poczet świętych. O tak rychłej kanonizacji zdecydowały rozliczne cuda i łaski, jakich wierni doznawali na grobie św. Antoniego. Komisja papieska stwierdziła w tak krótkim czasie 5 uzdrowień z paraliżu, 7 wypadków przywrócenia niewidomym wzroku, 3 głuchym słuchu, 2 niemym mowy, uzdrowienie 2 epileptyków i 2 wypadki wskrzeszenia umarłych. Kult św. Antoniego rozszedł się po całym świecie bardzo szybko. Grzegorz IX bullą *Cum iudicat* w 1233 roku wyznaczył dzień jego dorocznej pamiątki na 13 czerwca. Sykstus V w 1586 r. włączył jego święto do kalendarza powszechnego Kościoła. Na życzenie króla Hiszpanii Filipa V Innocenty XIII w roku 1722 ustanowił świętem 13 czerwca dla całej Hiszpanii i podległej jej wówczas Ameryki Południowej. W Padwie zainicjowano praktykę czczenia w każdy piątek śmierci św. Antoniego i we wtorek jego pogrzebu. W 1946 r. Pius XII ogłosił go doktorem Kościoła.

Św. Antoni Padewski jest patronem

Grób św. Antoniego

Jak trafić do domu?

zakonów: franciszkanów, antoninek oraz wielu bractw; Padwy, Lizbony, Padeborn, Splitu; dzieci, górników, małżeństw, narzeczonych, położnic, ubogich, podróżnych, ludzi i rzeczy zaginionych. Na miejscu grobu św. Antoniego - Il Sancto - wznosi się potężna bazylika, jedno z najbardziej popularnych sanktuariów w Europie. Przeprowadzone w 1981 r. badania szczątków Świętego ustaliły, że miał 190 cm wzrostu, pociągłą twarz i ciemnobrązowe włosy. Na kolanach wykryto cienkie pęknięcia, spowodowane zapewne długim klęczeniem.

W ikonografii św. Antoni przedstawiany jest w habicie franciszkańskim; nieraz głosi kazanie, czasami trzyma Dziecię Jezus, które mu się wg legendy ukazało (podobnie jedynie legendą jest jego kazanie do ryb czy zniewolenie muła, żeby oddał cześć Najświętszemu Sakramentowi, by w ten sposób zawstydzić heretyka). Jego atrybutami są: księga, lilia, serce, ogień - symbol gorliwości, bochen chleba, osioł, ryba. Stajemy przed bazyliką, która przyozdobiona jest przepięknymi ośmioma kopułami, dwiema wieżami z dzwonami, dwiema wieżyczkami w kształcie minaretów i dwiema podobnymi do siebie dzwonicami. Dla nas, miłym akcentem jest ołtarz poświęcony św. Maksymilianowi Kolbemu, a znajdujący się w lewej nawie, tuż przy wejściu do bazyliki.

Jest tu m. in. Kaplica św. Antoniego pełna scen z jego życia, kaplica Matki Bożej, kaplica relikwii św. Antoniego, gdzie w stanie nienaruszonym znajduje się aparat głosowy Kaznodziei oraz jego język w specjalnym relikwiarzu. Są resztki habitu, kości... Jest i kaplica bł. Łukasza, kaplice promienne, których jest dziewięć, kaplica św. Jakuba, Najświętszego Sakramen-

tu, piękne, przejrzyste prezbiterium, gdzie celebrowaliśmy Najświętszą Eucharystię wspólnie z gospodarzami tego sanktuarium, ojcami franciszkanami. Na zewnątrz piękne dziedzińce, a wśród nich szczególnie jeden, gdzie rośnie olbrzymia magnolia. Godne uwagi są sklepy klasztorne z dewocjonaliami, gdzie nie tylko można kupić różne rzeczy, ale podziwiać prawdziwe dzieła sztuki wykonane na różne okazje.

Pora wracać. Drobne zakupy, jeszcze jedno spojrzenie na olbrzymią bazylikę i czas pomyśleć o czymś bardziej prozaicznym, jak o śniadaniu, które robimy we własnym zakresie kupując włoskie bułeczki czy jakieś małe chlebki, które smakują. Wsiadamy do autokaru i udajemy się w drogę powrotną do Ojczyzny. Zatrzymamy się w hotelu na Słowacji, gdzie w niedzielę, w Spiskim Cztyrtku odprawimy Mszę świętą i udamy się do Sanoka, aby pod wieczór zameldować się u siebie, w swoim domu.

Dzielę się z wami, Drodzy Czytelnicy, Drodzy Pątnicy, tym, co sam przeżyłem dzięki Waszej obecności. Bogu niech będą dzięki za nader udaną pielgrzymkę, a jej organizatorom, Ojcu Stanisławowi i Ojcu Witoldowi, w imieniu wszystkich pątników, składam serdeczne Bóg zapłać!

Ks. Andrzej Skiba

Rozlewisko rzeki i niebiesiżne góry

Migawki z Pielgrzymki Śladami św. Franciszka

Ogrody Cesarskie w Wiedniu

Na tle Cesarskiego Pałacu w Wiedniu

Msza św. w Wiedniu

Katedra w Wiedniu

Widok na Asyż

La Verna

Módlmy się ze św. Franciszkiem

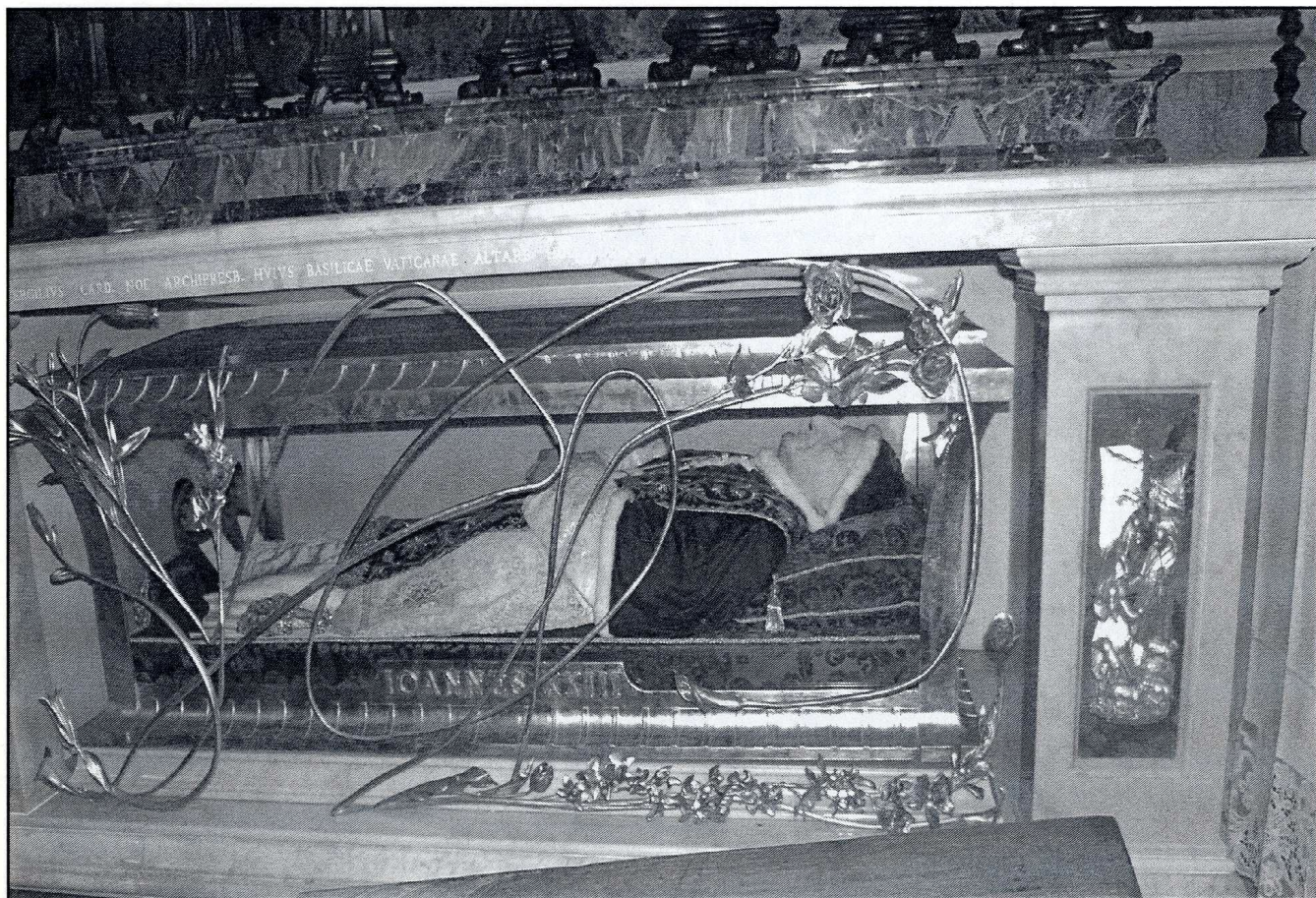
Leśna droga do La Verny

Fragment drzwi w Bazylice M.B. Anielskiej w Asyżu

Widok z Klasztoru w Asyżu na okolice

Bł. Jan XXIII - Bazylika św. Piotra

W Bazylice św. Piotra w Rzymie

Audycja w Auli Pawła VI

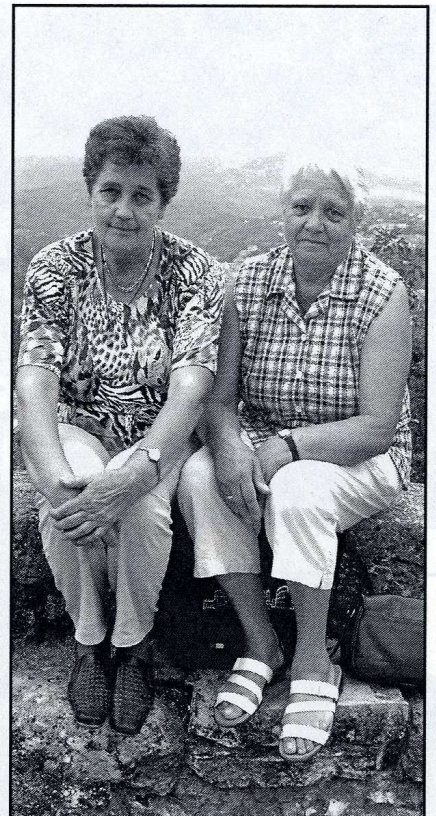
Strudzeni pielgrzymi pod Kolumnadą Berniniego

Schody Hiszpańskie

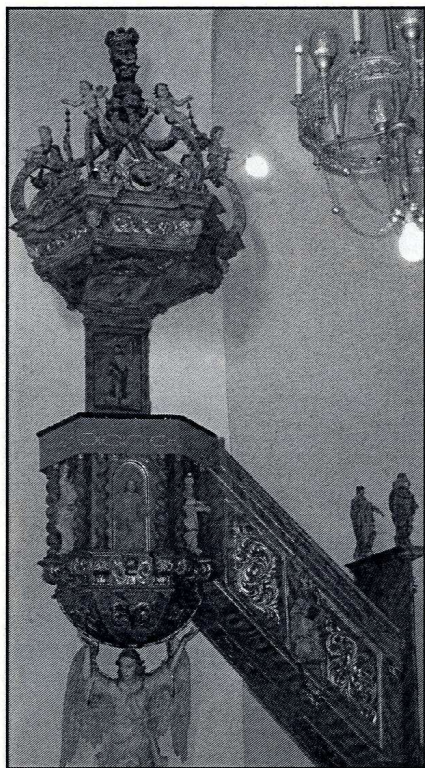
W ogrodzie benedyktyńskim przy Bazylice św. Pawła za Murami

Pątniczki przed wejściem do Subiaco

Wnętrze Kaplicy w Subiaco

*Ambona w Kościele o. Franciszkanów
w Spiskim Czwyrtku*

Msza św. na Słowacji w Spiskim Czwyrtku

Ołtarz w Kościele w Spiskim Czwyrtku

Migawki z Pielgrzymki do Częstochowy

Wejście do Częstochowy

Delegacja z Autosanu

Mama ks. Jerzego Popiełuszki

Sztandary solidarnościowe

Ks. kard. Henryk Gulbinowicz na Jasnej Górze

Anioł Stróż

2 października obchodziliśmy wspomnienie Świętych Aniołów Stróżów. Z tej okazji **siostra Irena Paluch**, katecheta w SP nr 2, przygotowała specjalny program, który obejrzeli w trzech grupach wszyscy uczniowie szkoły. Była to katecheza połączona z programem multimedialnym oraz krótkim przedstawieniem o Aniele Stróżu.

Na początku posługując się rzutnikiem siostra ukazała miejsca występowania aniołów w Biblii, istotę ich posłannictwa oraz rolę w życiu ludzi. Potem nastąpiło krótkie przedstawienie, w którym wystąpili uczniowie kl. VI a. Rolę Anioła Stróża odegrała **Monika Jeżowska**, chłopca o imieniu Pawełek, który wymknął się spod opieki Anioła zagrał **Grzegorz Rosiek**, a jego mamy **Joanna Woźny**. Spotkanie zakończyło się

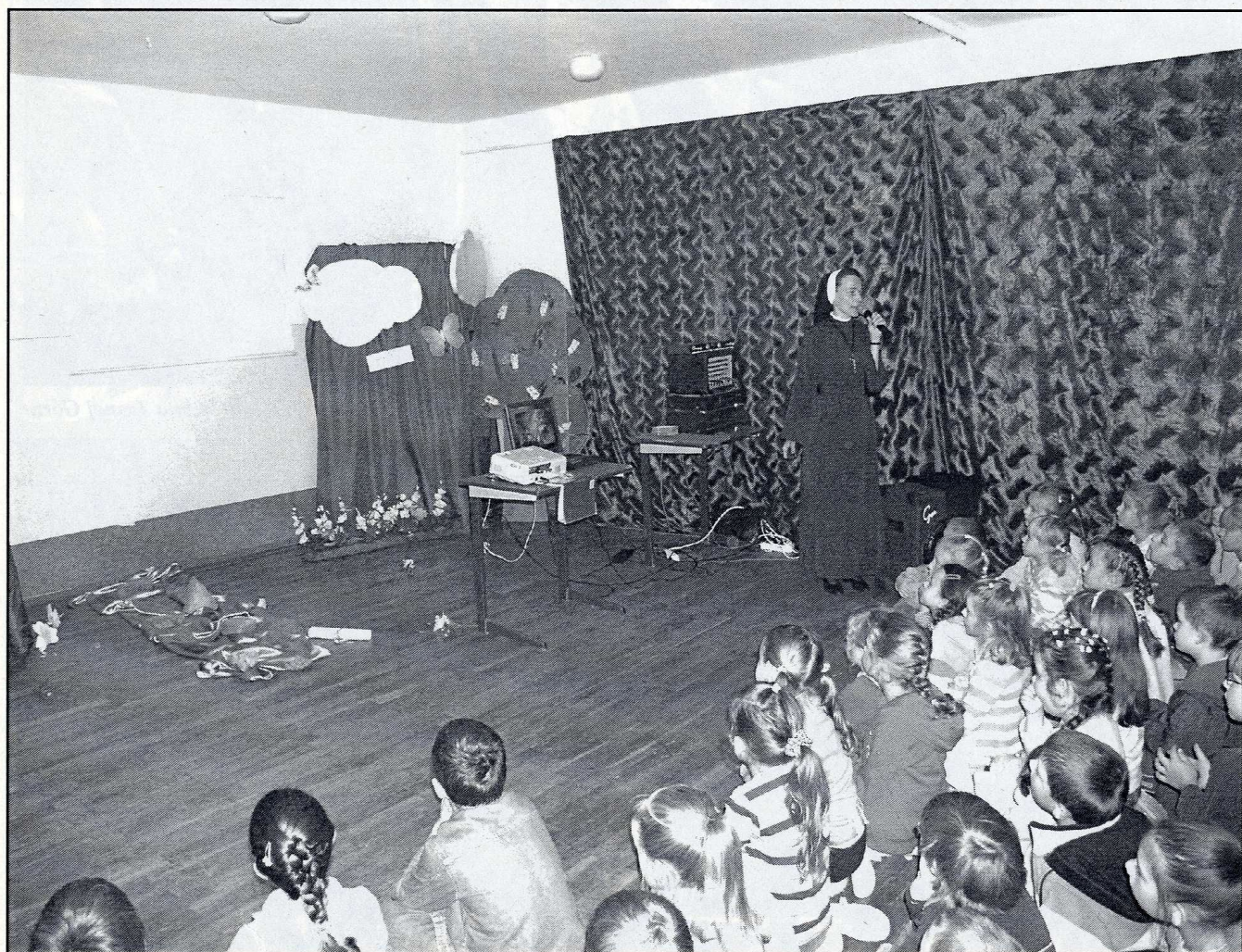

wspólnym odmówieniem litanii do Anioła Stróża.

Dziękujemy siostrze oraz dzieciom za przygotowanie pięknej inscenizacji

i za przypomnienie, jak ważne jest, aby w życiu dać się prowadzić Aniołowi Stróżowi.

Ks. Tomasz Grzywna

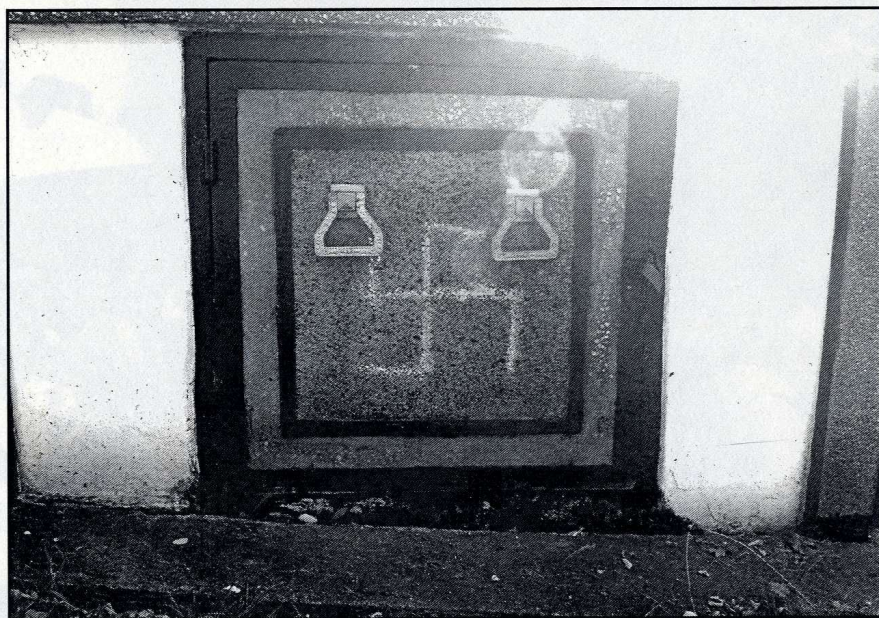
Współcześni wandale

W nocy z środy na czwartek, z 26 na 27 września, nieznani sprawcy sprofanowali cmentarz w miejscowości **Stroże Małe**, należący do naszej parafii. Uszkodzonych zostało ponad 20 grobów. Współcześni wandale przewracali metalowe krzyże, stojące na grobach, strącali betonowe tablice z nazwiskami zmarłych, na których także znajdowały się krzyże, rysowali swastyki na nagrobnych pomnikach.

W poniedziałek po południu udałem się na cmentarz z panem Stanisławem Rochą, aby zobaczyć i sfotografować zniszczenia. Wiele nagrobków było całkowicie, lub przynajmniej częściowo naprawionych. Najbardziej bolesny widok to poprzecyłane krzyże, na jednym z nich była połamana pasyjka, czyli figura cierpiącego Chrystusa. Zauważyłem jeszcze ponadto jedną narysowaną kredą swastykę. To bardzo bolesne, że są ludzie, którzy celem swego życia czynią niszczenie tego, co dla innych jest święte. To wyraz całkowitej degradacji osobowości i pogardy dla Boga, religii i człowieka, w tym umarłego, któremu należy się szacunek.

Ponieważ tego typu przypadki w okolicy zdarzają się coraz częściej wydaje się, że jest jakaś grupa przestępcza, być może satanistyczna, której zadaniem jest profanowanie miejsc świętych i krzyży. Zwróćmy uwagę na ludzi, którzy przebywają w okolicach cmentarzy, szczególnie w nocy i czujmy, aby nie dopuścić do dalszych tego typu incydentów.

Ks. Tomasz Grzywina

Młodzi Radia Maryja na Jasnej Górze

Młodzi Słuchacze Radia Maryja już od 9 lat co roku pielgrzymują na Jasną Górę do sanktuarium Maryi, by powierzyć się jej matczynej opiece. W tym roku była to już IX Pielgrzymka Młodych Słuchaczy Radia Maryja na Jasną Górę, gdzie pielgrzymowała młodzież naszej parafii. Spotkanie zgromadziło u tronu Matki Bożej kilka tysięcy młodych słuchaczy RM przybyłych ze wszystkich zakątków Polski i z zagranicy.

Program pielgrzymki jak co roku przedstawiał się następująco: czas

świadczeń młodzieży i zaproszonych gości inspirowanych słowami: „Przypatrzcie się powołaniu waszemu” oraz koncert w wykonaniu znakomitych artystów (Zespół Muzyki Sakralnej „Lumen”, orkiestra kameralna i połączone chóry młodzieżowe oraz Magda Anioł z zespołem). Zawsze jednak najważniejszymi składnikami pielgrzymki są: Eucharystia, słuchanie Słowa Bożego, śpiew i modlitwa.

W spotkaniu uczestniczyła młodzież naszej parafii i oraz okolicznych miejscowości: Zagórze, Bezmiechowej, Lis-

nej, Międzybrodzia, Rūdenki, Olszani-
cy, Pakoszówki. Najmłodsza uczestniczka pielgrzymki miała 21 miesięcy.

„Niezapomniane przeżycia, wspa-
niałe treści, radosna atmosfera, głębo-
kie świadectwa, świetna muzyka” – to
tylko niektóre z wrażeń uczestników
wypowiadanych na gorąco, tuż po
zakończeniu spotkania.

Z Jasnej góry wracaliśmy z odno-
wioną wiarą, zawiązaną wspólnotą
i radością w sercach wraz z postano-
wieniem kolejnego spotkania za rok,
czyli 14 czerwca 2008r.

Katarzyna Lorenc

Góra
Przemienienia

Tygodnik parafii Przemienienia Pańskiego w Sanoku

Redaguje zespół: ks. Andrzej Skiba, ks. Tomasz Grzywina.

Korekta: Redakcja.

Redaktor techniczny: Stanisław Rocha.

Adres redakcji: ul. Grzegorza 5, 38-500 Sanok.

Wydawca: Parafia Przemienienia Pańskiego w Sanoku Tel: 0 13 463 19 98.

Druk: www.drukpiast.com